

taler for, at man anlægger elektriske Baner derude i Omegnen, og det forekommer mig, at det vilde være en fornuftig Anvendelse af den Jord, der er eksproprieret deroppe, at anlægge et elektrisk Banelegeme og derved gøre det første Forsøg med elektriske Jernbaner. Jeg hørte nok, at den højtærede Trafikminister i sit Foredrag i Eftermiddags sagde, at naar man havde foreslaaet elektrisk Drift mellem Aarhus og Randers, var det bl. a. for at faa gjort et Forsøg, men jeg antager dog, at det Forsøg, man vilde kunne gøre paa den Jord, her er eksproprieret, nok vilde falde bedre ud. Ved det vilde der kunne føres bedre Bevis for, om det er praktisk og heldigt at anlægge elektriske Baner.

Der er nævnt den store Fordel ved disse Baner, at man her kan have langt hyppigere Toggang — navnlig dette er en væsentlig Fordel —, og at man ogsaa kan have flere Stoppesteder, end Tilfældet er med Dampbanerne. Denne Mangel ved Dampbanerne gaar faktisk ud over Statskassen. Det viste sig bl. a. ved Spørgsnetstrekken, at saa snart Sporvejstrafikken var standset paa Linien København—Klampenborg, maatte Statsbanerne sætte Ekstratog i Gang, for at besørge Trafikken. Det er min Tro, at hvis man gennemførte elektrisk Drift først og fremmest paa Routen til Klampenborg og senere for den videre til Vedbæk og den anden Route, jeg har talt om, vil man derved vinde tilbage en Del af den Trafik, man nu har mistet til Sporvognene.

Jeg har her nævnt nogle Grunde — efter min Mening gode Grunde —, der talte for, at man i det Forslag, her foreligger om Jernbaner, samtidig havde taget Spørgsmaalet op om elektrisk Drift paa Nærtrafikken om København og fremsat Forslag derom. Det er ikke sket. Jeg vil haabe, at disse mine Udtalelser ville bevirke, at det Udvalg, der sagtens bliver nedsat i denne Sag, tager dette Spørgsmaal op til alvorlig Drøftelse og Overvejelse, og jeg kunde ønske, at dette Udvalg vil søge at tale saadan for denne Sag overfor den højtærede Trafikminister, at ogsaa han gaar ind derpaa, saa at Udvalget, naar det kommer med sin Betænkning, maa kunne have en glædelig Overraskelse ikke alene til mig, men ogsaa til

de Millioner af rejsende, som færdes paa disse Jernbanestrækninger.

Med det samme, jeg har Ordet, vil jeg berøre et andet lille Spørgsmaal. I Lovforslagets § 2 staar, at Reglerne i Forordningen af 5. Marts 1845 komme til Anvendelse paa de Ekspropriationer, som nødvendiggøres ved de i § 1 omhandlede Anlæg. Hertil vil jeg knytte et Par Bemærkninger. Det er hændt i min Valgkreds — og jeg antager, at det samme har været Tilfældet andre Steder —, at bestaaende Veje, som paa Grund af Jernbaneanlæg ere blevne betydeligt forandrede, ikke derefter ere blevne etablerede i samme Stand med Hensyn til Stigningsforhold o. s. v. som de vare i tidligere, men ere blevne betydelig daarligere end før Anlægget. Vi have haft sørgelige Eksempler herpaa i Hellerup. I denne Kommune, hvor man bestræber sig for at faa saa smaa Stigninger paa Vejene som muligt, lave Statsbanerne, naar de bygge Viadukter over Vejene eller lignende, Stigninger paa 1 : 20, saaledes som man kan nøjes med det midt ude paa Landet, naar man forbinder den ene Mark med den anden. Jeg vil derfor i Anledning af de her foreliggende Forslag, og i Anledning af, at Forslaget netop henviser til Loven af 1845, meget henstille, at man fremtidig, hvor man ved Anlæg af ny og ved Omlægning af gamle Jernbaner skærer bestaaende Veje, saavidt muligt søger at bringe disse tilbage i samme Stand, hvori de forefandtes før Anlægget. Det er i høj Grad generende for Kommunen og de vejfærende, navnlig for Kommuner, som ofre store Beløb paa at gøre deres Veje saa gode som muligt, at Staten pludselig en skønne Dag fuldstændig ødelægger en saadan Vej og skaber en Tilstand, som Kommunen og Befolkningen ikke kunne være tjente med. Naar andre skulle lægge Ledninger eller Spor i Vejene, f. Eks. til elektriske Sporveje, eller naar et Selskab faar Koncession paa Anlæg af Gas- eller Vandværker, fordre de paagældende Kommuner altid, at Vejene skulle bringes tilbage i den Stand, hvori de forefandtes før Gravningen, og jeg synes, det er billigt, at det samme Krav stilles til Staten, naar den roder i Vejene, fordi den skal anlægge Jernbaner.

Det var, hvad jeg havde paa Hjerte.